

A postagalamboktól a mesterséges holdig

A világon jelenleg különböző újságok 300 millió példányban jelennek meg naponta. Az emberek 400 millió rádióvetőt hallgatnak és 120 millió televíziókészülék néznek. A világ 80 országában 155 tájékoztató és sajtóügynökség működik.

A Föld lakosságának körülbelül 70 százaléka Afrikában, Ázsiában és a latin-amerikai országokban ennek ellenére sem kap megfelelő tájékoztatást. A világon megjelenő lapok összes példányszámából Európára 38 százalék, Észak-Amerikára 23 százalék jut. Ezzel szemben Afrikára, Latin-Amerikára, Ázsiára együttesen mindössze 25 százalék. Nagy-Britanniában két emberre jut 1 lap. Ugyancsak Afrikában és Indiában 100 lakosra jut ugyanennyi.

A távközlés céljaira már a mesterséges holdakat is felhasználják. De a postagalambnak azért változatlanul megvan a jelentősége. A Reuter hírlapgyártó cég például az amerikai Telstar révén is ad hírlapgyártási anyagokat, a felvételek és negatívek gyors szállítására továbbra is postagalambokat használnak. Különösen csúcsgazdaság idején, amikor a galambok gyorsabbak az autónál.

GYORSPOSTA • GYORSPOSTA GYORSPOSTA • GYORSPOSTA

Felelőtlen csatornajavítás

A Berzsenyi utca 1. számú ház udvarának csatornacíptetését három évvel ezelőtt ellenére nagy esőzés esetén a folyosókra ömlik a víz. Hárs Dénes

Korok Sándorné, az illetékes házkezelőség panaszügyi előadója válaszolt:

— Hozzánk nem érkezett javítási igény az említett házból. Amennyiben bejelentik, a leggyorsabban intézkedünk a csatorna megjavításáról.

Sötétség az utcán

Már három hete nem ég villany a Gyöngyvirág utcában. E sajnálatos eset akadályozza mind az embe-

rek, mint a járművek közlekedését este, éjszaka. Miért van és meddig tart az áramszünet?

Szalay Aranka

Szabó Ferenc, a DAV technikus válaszában közölte, hogy az utcai lámpákat feltételezhetően a környékben lakó gyerekek lövöldöztek ki, a vizsgálat folyamán ugyanis törött égőket és megrongált foglalatokat találtak a DAV szerelői. Azóta már minden égő világot a Gyöngyvirág utcában.

Búcsú Tápai Lajostól

Tegnap délután nagy részvétellel kísérték utolsó útjára Tápai Lajost, az ismert szegedi festőművészt. A Dugonics-temetőben a Magyar Képzőművészek Szövetsége delmagyarországi szervezete és a szegedi képzőművész társadalom nevében Szeles Zoltán művészetiértendő búcsút adott az elhunytól. Az alábbiakban a búcsúbeszédet közöljük.

Szeged, sajnos, ismét szegényebb lett egy gazdag munkásságú, érdemes festővel. Fél éven belül Tápai Lajos immár a második művészbarátunk, akit elvesztettünk. Ugy érezzük, kissé sok ez abból a fájdalomból, melyet egy-egy régi kollégánk ily egymást követően gyors távozásával el kell szenvednünk. Annál szomorúbb az ő váratlan halála, mert még a napokban is velünk együtt készült, hogy a Szegedi Országos Képzőművészeti Kiállításra beküldhessen újabb alkotásait és méltóképpen képviselhesse ezen önmagát, mert tudta, hogy e tárlatnak nemcsak országos, hanem nemzetközi közönsége lesz.

Tápai Lajosra emlékezve, s tőle végső búcsút véve, a Tisza most zöldellő partján kell megállnunk. Mert itt volt az ő igazi világa. Nálá hűségesebben egyetlen festő sem ragaszkodott e fényben tükröző csodálatos vízhez, pedig sokan vagyunk, akiket e folyó elbűvölt. Tápai Lajos is igaz szerelmese volt a Tiszának, s épp oly lankadatlan buzgalommal énekelte meg a hálót merítő halászok és az aranyban úszó csónades naplementék felejthetetlen varázsát, mint amilyen kifogyhatatlanul sok-sok a Tömörkény és Móra tollát is megihlető tájsajátos lírájú arculata.

Hogy mit jelent a szülőföld szeretete, azt átérzetten és őszintén sugallják az ő képei. Mert ne higye azt senki, hogy bármely itt megforduló művész képes oly mélyen feltárni a tisztai lélekét, karakterét, mint aki itt él benne, s évtizedeken át naponta figyel apró változásait, meg-megújuló szépségeit, míg nem végül ő maga is azonosul a magyarral, a magyar nyelvvel, a magyar nyelvvel, a magyar nyelvvel, a magyar nyelvvel.

A nem várt halál rosszabbkor nem ragadhata volna el őt, mint most, amikor lelkesen azon fáradozott, hogy — biztatásunkra — oly sok év után, alkotásából gyűjtőművészes kiállítását rendezze. Fájdalom, de ezt az óhaját, mint utolsó kívánságát, nekünk kell teljesítenünk. Meg kell rendeznünk mielőbb Tápai Lajos életművét méltóan tükröző hagyatékát, amelyet még inkább és mind többen, a hazai szakterületen és a közönség sorában meggyőződhessünk arról, milyen jelentékeny festő volt ő Szeged képzőművészetében.

Élelmiszerüzlet — bezárva

A Bakay Nándor és a Kismartoni utca sarkán lévő élelmiszerüzletet, amely 7—8 utca lakóinak szükségletét látta el, május elsőjén bezárták. A legközelebbi bolt 4—500 méterre van a körzettől. Azt mondják, az üzlethelyiséget tatarozzák, de ennek még semmi nyoma.

Hochstädter Gyula,
Kismartoni u. 10.

A levélre az élelmiszerkereskedelmi vállalat értékesítési csoportvezetőjének, Kriszán Lászlónak választat közöljük:

Rendelés, VAN Kiutalás, NINC

Tavalyelőtt, amikor még önálló volt; tavaly, amikor a seprűgyár, s idén, hogy az Ecset- és Seprűgyár részlegé a szegedi kádárüzem, egyaránt gondot okozott és okoz az anyagellátás, mert nincs kiutalásuk a hordógyártás alapanyagára, a dongáira. Igaz, egy évvel ezelőtt még „felesleges” készlettel is rendelkeztek, csak hogy az 1964-re új elűtött, mintha sohasem lett volna.

Miért nincs kiutalás?

Hogy miért nincs kiutalás? A tanács vb ipari osztályának két levele megadja a választ: „A kádáripari részleg anyagellátásának központi kiutalással történő biztosítására sajnos, nincs lehetőség. Ily módon tehát törzskészlet képzése nem válik lehetővé. Fentiek alapján kövessenek el mindent a részleg anyagszükségletének biztosítására.” (1964. január 4.) „Tölgynyári tanácsi vonatkozásban nem képezi gazdálkodás tárgyát. Igényekkel forduljanak közvetlenül az értékesítő vállalat-hoz.” (1964. március 19.)

Nincs sok különbség a két levél tartalma között. Magyarázat az, mondják, hogy anyagot szerezni nem tudunk, szerezettek magatok! Persze, az ipari osztály valóban nem „akaszthat” a tölgynyári részleget sehonnán, annak előteremtése inkább a Könnyűipari Minisztérium helyi ipari főosztályára tartozna.

„Közvetlenül az értékesítőhöz”

A tárgyilagosság kedvéért meg kell állapítani, hogy a főosztály a második negyed-

Az említett élelmiszerboltot be kellett zárni, mert egészségügyileg már nem felelt meg a követelményeknek. Tudjuk, hogy erre a boltra a körzetben szükség van, éppen ezért a boltot korszerűsítjük. Új padozatot, berendezést kap. Az építőmunka, sajnos, egy kissé elhúzódik, hiszen köztudomású, hogy ezen a területen szűk a kapacitás, de azon fáradozunk, hogy mihamarabb ismét megnyissuk az élelmiszerboltot.

„Legesleg” fogások

Az ország természetes vizein gazdálkodó gazdaságok halászati termelőszövetkezet nemrég összegezte a tavalyi év meg az idei első évnegyed eredményeit. A mohácsi szövetkezet egyik halászbokra egy novemberi éjszaka 15 mázsa halat fogott. A felszabadulásokban a felszabadulásbeliek az alsó holt-ágban ötven mázsa keszeget „szűrték” egy nap alatt. A „nagy halak” közül a Béke Htsz-beliek az Er-

esinél fogott 34 kilós harsát, a paksi Vörös Csillagban a három, egyenként átlagosan 50 kilós vizát emlegetik.

A Kossuth Szövetkezet egyik halászbokra március 20-án egy 53 kilós óriásharsát a Tiszában fogott. A Haladás egy 13,5 kilós ponty-góliátal, a nyíregyházi Alkotmány 74 kilós, a fegyvári Rákóczi Htsz pedig 62 kilós óriásharsával dicsekszik.

Tovább tart a hűvös, zivataros idő

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztályán tájékoztatásul közölték, hogy egyelőre kissé hűvös, csapadékos, zivataros jellegű marad az idő. Szerdán reggel a délnyugati megyékben folytatódott az esőzések. A délutáni órákban az ország számos vidékén voltak zivatarok. Valószínűleg látszik, hogy esütörtökön szóróanyag ismét lesznek esők, zivatarok, a hőmérséklet maxi-

mumok 10—22 fok között alakulnak ki.

A tárgyalóteremből

Elítélték a társadalmi tulajdon fosztogatóját

Ítéletet hirdettek Szecsei Ede, Szeged, Alsóikikó-

fő sor 1/b szám alatti lakos, a Csongrád megyei tanács vb termelőszövetkezeti beruházási iroda volt dolgozójának bünygyében. A bíróság ötrendbeli visszaesőként és folytatólagosan elkövetett társadalmi tulajdont károsító csalásban, valamint üzérkedésben mondta ki bűnösnek Szecsei Edét, s ezért 1 év és 4 hónapi szabadságvesztésre ítélte, valamint 3 évre eltiltotta a közügyek intézésétől. Egyben elrendelte a korábbi 6 hónapi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását.

Szecsei Ede 1962. és 1963-ban jogtalanul és rendszerszerűen anyagi juttatásért tervezett a termelőszövetkezeteknek, s a megengedettnél magasabb tervezési díjat számított fel. A mindszenti Lenin Termelőszövetkezetet így 5977 forinttal károsította meg, az apátfalvi Petőfi Termelőszövetkezetet 1604, a tömörkényi Alkotmány Tsz-t 1897, a tiszaszegedi Búzafás Termelőszövetkezetet 3226, a Zákányi ki Homokkultúra Termelőszövetkezetét pedig 2500 forinttal.

Az ítélet nem jogerős.

Garázdaságért 7 hónapi szabadságvesztés

A Csongrád megyei bíróság garázdaság miatt 7 hónapi szabadságvesztésre ítélte Asztalos István 33 éves, Szeged, Sajka utca 14 szám alatti lakost, az AKÖV gépkocsivezetőjét. Tavaly július 20-án taxival a nagyléptékű ment, itt a gépkocsit a húsz ember elhelyezése nem okozna gondot a vállalatban belül sem. De ha kell, akkor adják meg munkájához, gazdaságos, egyszerű termeléséhez a nélkülözhetetlen támogatást.

F. K.